

Masyw Mont Blanc

W bezpośrednim otoczeniu najwyższego szczytu Alp, który całkowicie zdominował ten obszar, można mimo wszystko spotkać pewną liczbę robiących wrażenie trzytysięczników.

62. Aiguille Noire de Peuterey, 3772 m (wyb. 343 m)

Potężny ząb skalny górujący nad doliną Val Veny.

Trudności: W sumie PD, partie wspinaczki III, w górnych odcinkach II i I.

Wysiętek: Do schr. 800 mH (2,5 h); stamtąd do wierzchołka 1460 mH (6 h).

Niebezpieczeństwa: Góra z długą drogą wejściową, nietatwa orientacyjnie. Niełatwo tu o zmęczenie i zgubienie drogi; spore ryzyko bycia trafionym przez spadające odłamki skalne.

Wrażenia: Satysfakcja ze zdobycia jednego z najbardziej nieprzystępnych szczytów alpejskich.

Mapy: IGN 1: 25 000, ark. 3531 ET „St-Gervais-les-Bains — Massif du Mont Blanc”; LKS 1:50 000, ark. 292 „Courmayeur”; Kompass 1:50 000, ark. 85 „Monte Bianco/Mont Blanc”; IGC 1: 50 000, ark 004 „Mont Blanc Massif”.

Szczegółowe przewodniki: Hartmut Eberlein, *GF Mont-Blanc-Gruppe*, Bergverlag Rother; François Labande, *Guide Vallot. La Chaîne du Mont-Blanc*, Arthaud; Gino Buscaini, *Guide ai Monti d'Italia Monte Bianco Vol 1*, CAI-TCI.

Ta olbrzymia, ciemna iglica skalna została po raz pierwszy zdobyta 5 sierpnia 1877 r. przez Lorda Wentwortha, E. Rey'a i J. B. Bicha. Dzisiejsza droga normalna, prowadząca granią wschodnią, została poprowadzona w 1902 r. przez E. Allegra, L. Mussiliona i H. Boche-rela. 50–wyciągowa wspinaczka najeżoną potężnymi turniami granią południową, zakończyła się dla K. Bredela i H. Schallera sukcesem w 1930 r. Natomiast 650–metrową, częściowo pionową i przewieszoną ścianę zachodnią pokonali w dniach 18–20 sierpnia 1939 r. V. Ratti i G. Vitali.

Dojazd: Autobusem lub samochodem (z dol. Aosty albo z Chamonix przez tunel pod Mont Blanc) do Courmayeur (1200 m). Starą drogą obok autostrady 1 km na pld. od Entrèves i szosą w górę

PD III!

11 h

2260
mH

do dol. Val Veny, skąd na halę Peuterey (1501 m, pole namiotowe).

Dojście do schroniska: Podchodzimy oznakowaną ścieżką przez próg kotła (PD, do II) i docieramy do kotła lodowcowego *Fauteuil des Allemands* [Fotel Niemców], po czym kontynuujemy wędrowkę do schr. Refuge-Bivouac de la Noire (Rifugio Lorenzo Borelli) (2316 m; CAAI, 30 miejsc, czynne w okresie letnim, tel. 0039/11/54 60 31).

Droga na wierzchołek: Na zach. od strumienia przez morenę do pola śnieżnego. Teraz trawersujemy daleko w prawo do systemu rynien, opadających z siodła między podnóżem grani wsch., a szczytem Mont Noir de Peuterey. Z początku wspinamy się orograficznie lewym (płd.)

żebrem ograniczającym górną rynnę i dopiero tuż przed jej rozwidleniem wchodzimy w nią. Lewą odnogą, wznoszącym się trawersem w lewo, przez pochyłe płyty docieramy do stóp charakterystycznej czworokątnej turni (ok. 20 m poniżej grani). Dalej wspinamy się po płd. stronie grani, mniej więcej na długość jednego wyciągu poniżej jej krawędzi, i wychodzimy na grani dopiero przy dwóch stojących bardzo blisko siebie żandarbach (3291 m). Pierwszego z nich obchodzimy z prawej strony (od wsch.), drugiego od strony płd. Podchodzimy dalej granią aż do stóp następnej turni (P.3374). Ją również obchodzimy od strony płd., a następnie płytowym kuluarem wracamy na grani. Granią do żandarma P.3519. Obchodzimy go od strony płd. po rumowisku i jeden wyciąg dalej na zach. kominem wychodzimy z powrotem na grani. Granią, częściowo po jej płn. stronie, do pionowego żandarma. Trawersujemy go po płd. stronie grani po luźnych blokach i pniemy się do ramienia grani przed spiętrzeniem wierzchołka. Stąd wspinamy się w lewo na skos do najwyższego punktu.

Widok: Na płn.-zach. naprzeciwko Aiguille Blanche, otoczony przez dziko popękany lod. Glacier du Frêne y od zach. i szerszy lod. Glacier

Aiguille Noire wraz ze swoją ścianą zach. i granią pld., na lewo Aiguille Blanche.

de la Brenva od wsch. W tle dominujący, choć częściowo niewidoczny Mont Blanc.

Inne ciekawe drogi: Grań pld. (TD, do V+, 1300 mH, 50 wyciągów, 10 h); ściana zach. (TD, do V A1 lub VI+, 650 mH, 10 h).

63. Aiguille du Midi*, 3842 m (wyb. 320 m)

Śmiały szczyt z kolejką linową, lecz bez wybiegu dla turystów.

Trudności: W sumie **0,0**: kilka stopni po schodach, które jednak dla niezaaklimatyzowanych mogą stanowić już poważne wyzwanie... (do wierzchołka, znajdującego się u stóp wieży antenowej, 30 m różnicy wysokości w pionie, III, plus użeranie się z personelem).

Wysiętek: Opróżnienie portfela. Przy dobrej pogodzie trzeba odstać swoje w kolejce.

Niebezpieczeństwa: Niezaaklimatyzowani muszą liczyć się z bólem i zawrotami głowy, a niewykluczone, że z czymś poważniejszym.

Wrażenia: Naprawdę fantastyczna panorama.

Mapy, szczegółowe przewodniki: Patrz 55. Aiguille du Chardonnet.

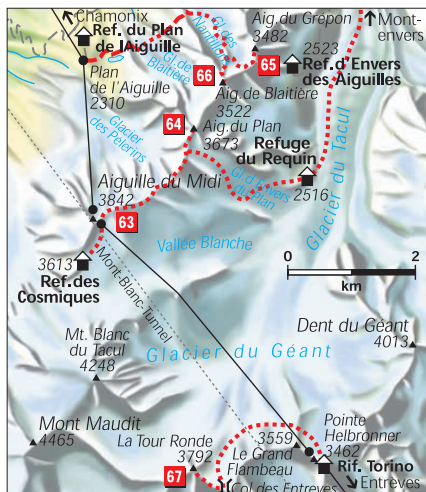
Dojazd: Pociągiem, autobusem lub samochodem do Chamonix (1030 m).

0 (III)

30
mH

* Pierwszą osobą, która stanęła na wierzchołku „Południowej Iglicy”, był Antoni Malczewski (wraz z przewodnikami). Dokonał tego 4 sierpnia 1818 r. Trzy dni później zdobył jako pierwszy Polak, a ósmy człowiek w ogóle, Mont Blanc (również z przewodnikami) (przyp. tłum.).

Ten okazały szczyt został gruntownie zabezpieczony zarówno przez tunele, jak i wysadzone w skale tarasy widokowe. Jednak pomimo tych rozlicznych udogodnień w piękne dni jest tu tyle ludzi, że wszyscy, którzy nie mają ze sobą alpinistycznego sprzętu i nie przywykli do surowych wysokogórskich warunków, gniotą się jak sardynki w puszkach. Sam wierzchołek można zdobyć tylko pod warunkiem złamania regulaminu: Niecały wyciąg niespecjalnie ciekawej wspinaczki do niespecjalnie ciekawego skalnego cokołu, na którym usytuowana jest antena w kształcie rakiety kosmicznej. W budynku górnej stacji kolejki nie ma możliwo-

ści noclegu, a biwakowanie na dziko w tunelach jest surowo zabronione.

64. Aiguille du Plan, 3673 m (wyb. 198 m)

AD- III

❄️ 40°

🏠 8 h

⬆️ 430 mH

Szczyt położony w grani jak z bajki.

Trudności: W sumie AD-, partie wspinaczki III i śnieg na stokach o nachyleniu do 40°.

Wysitek: Od Aiguille du Midi do wierzchołka 430 mH (4 h); w drodze powrotnej równie długie podejście albo 1700 mH zejścia do le Montenvers. Od schr. Refuge des Cosmiques na przeł. Col du Midi 660 mH + 470 mH podejścia w drodze powrotnej, od schr. Refuge du Requin 1200 mH (w tym wypadku tylko PD).

Niebezpieczeństwa: Z racji możliwości wjazdu kolejką droga na wierzchołek jest przy dobrej pogodzie na ogół zatłoczona. Niestety wskutek nierasobliwości i beżmyślności turystów cokolwiek za często spotkamy się na niej z utrudnieniami, a nawet z sytuacjami zagrażającymi naszemu zdrowiu i życiu. Późne zejście po rozmiękłym lod. Requin to kuszenie losu — szansa na wpadnięcie do szczeliny jest naprawdę spora!

Mądre przewodnickie motto obowiązuje także i tutaj: „...*tenir un bon horaire...*”^{*}. O ile wspinamy się z zachowaniem wszelkich zasad, szybkie tempo w górach zapewnia nam bezpieczeństwo.

Wrażenia: Krajobrazowo istna perełka. Często ukazywana na fotografiach, stała się niezwykle popularnym celem wędrowek, co może mącić nasze wrażenia z tego wierzchołka.

Mapy, szczegółowe przewodniki: Patrz 55. Aiguille du Chardonnet.

Dojazd, szkic drogi: Patrz 63. Aiguille du Midi.

Ku górze tej wiedzy piękna, powietrzna grań, a sama Aiguille du Plan jest najwyższą niezabudowaną i swobodnie dostępną spośród Iglic Chamonix. Fotografik Pierre Tairraz po mistrzowsku uwiecznił ją na kliszy z niezapomnianym modelem Gastonem Rebbufatem w tle. Wejście na szczyt granią Aiguille du Midi — Aiguille du Plan obecnie nie wymaga zbyt dużego nakładu czasu. Oczywiście raczej nie należy już liczyć na taką ciszę i spokój, jakie emanują ze zdjęć Pierre’a Tairraza. Jeśli chcemy zdobyć szczyt i wrócić w ciągu jednego dnia, musimy wziąć pod uwagę, że pierwsze wagoniki kolejki linowej ruszają dość późno, i nawet, jeśli wstaniemy wcześniej rano, by umęczyć się w kolejce po bilet, sporo czasu upłynie, nim ruszymy we właściwą drogę.

Po zdobyciu celu stajemy natomiast przed alternatywą, czy wracać kolejką, odczekawszy swoje w okazałym przy pięknej pogodzie ogonku, czy też wybrać długi wariant zejściowy do schr. Refuge du Requin i o własnych siłach dotrzeć do le Montanvers. Takich dylematów nie miewają tylko ci — choć to coraz rzadziej spotykany gatunek turysty — którzy zdecydują się na zdobywanie szczytu starą drogą normalną od schr. Refuge du Requin (2516 m, 60 miejsc, tel. 0033/450/47 21 89) przez mocno popękany lodowiec Requin i rozsądnie rozpoczną marsz jeszcze nocą. Kto chciałby przejść granią Aiguille du Midi — Aiguille du Plan w pierwszych promieniach słońca i po dobrze zmrożonym śniegu, ale bez konieczności długiego podchodzenia, może przenocować w schr. Refuge des Cosmiques (3613 m, tel. 0033/450/54 40 16) na przeł. Col du Midi. Choć schronisko to przez pewien czas zagrożone było katastrofą budowlaną ze względu na zanikanie wiecznej zmarzliny, to obecnie najwyraźniej znów jest dobrze przytwierdzone do skał.

^{*} Franc. „Trzymać się założonego tempa” (przyp. red.).

Aiguille du Plan,
na lewo grań
Aig. du Midi —
Aig. du Plan.

Droga na wierzchołek granią Aiguille du Midi – Aiguille du

Plan: Wychodzimy z tunelu i podążamy granią wsch. w dół. Idziemy dalej granią przez wypiętrzenie P.3605, po czym wąską już granią albo na prawo po stromym śniegu lub lodzie schodzimy na przeł. Col du Plan (3475 m). Stąd granią, a potem przez rynną i znajdującą się po stronie wsch. ściankę (III) osiągamy P.3532. Dalej ostrą granią do śnieżnego siodła (3477 m). Teraz stromo w górę kuluarem i na skalisty szczyt Rognon du Plan (P.3601). Stąd idziemy początkowo płaską granią, po czym opuszczamy się rynną do półek i przez trudny teren schodzimy (ewentualnie zjeżdżamy na linie) do śnieżnej przeł. Col superieur du Plan (3535 m). Śnieżną granią w górę do stromego skalnego spiętrzenia wierzchołka Aiguille du Plan. Stroną półn. lub półd. w trudnym terenie (III) do najwyższego punktu.

Droga na wierzchołek od schr. Requin: Jeśli lodowiec na skutek znacznego ubytku pokrywy śnieżnej nie stał się zbyt skomplikowany, możemy zawsze liczyć na wyraźne ślady pozostawione przez poprzedników. Przy odpowiednio wczesnym wyjściu powinny nas one w miarę bezpiecznie doprowadzić do przeł. Col Superieur du Plan. Dalszy przebieg trasy opisano powyżej.